

прѣдложи на Давида ново условіе, сирѣчь да убіе сто Филистимляны. Завистливыйтъ царь прѣдложи туй съ надѣжда че дързкій момъкъ лесно ще са затрие. Но са излъга въ надѣждытъ си, защото Давидъ, като уби двѣстѣ Филистимляны, върнѣ са невредимъ и тѣй са ожени за втората дъщеря на царьтъ. (Царс. Я. і. п. 1—.).

§. 114. *Саулъ са опитва много пжти да убіе Давида.*

Умразата на Саула растѣше катадневно, подклаждана отъ зависть. За туй той явно вече искаше смъртьта на Давида и са опыта да го пониже съ копіето си. Но Давидъ са отклони и избѣгнѣ отъ смъртѣный ударь. Послѣ Саулъ даде заповѣдь и на Ионаана да убіе Давида; но той не рачи да послуша безчеловѣчната бащина си заповѣдь, а още и съ сжлзы молѣше баща си да са остави отъ туй лошо намѣреніе. Подирь туй Саулъ проводи копіеносцы да убійтъ Давида въ кѣщата му прѣдъ жена му. Но тя спуснѣ мжжа си отъ прозорецьтъ и тѣй го отърва отъ смъртьта. (Царс. Я. іѡ. 1—.).

§. 115. *Давидъ гоненъ отъ Саула щадѣ го.*

Давидъ, като глѣдаше че Саулъ е неукротимъ къмъ него, оттегли са въ пустынята. А Саулъ отиде да го гони; но Давидъ съ Божіята помощь не само избѣгнѣ отъ рѣцѣтъ на враговетѣ, но и на самаго Саула много пжти животътъ спасе. Защото въ пустынята имаше една широка пещера, вътрѣ въ която са крыеше Давидъ съ послѣдователитѣ си; случи са